

[Ingerlise Koefoed]

Jeg vil meget opfordre hr. Helge Sander og fru Eva Møller til at tænke denne sag igennem en gang til. Det er synd, hvis vi skuffer alle dem, der sidder med de nye og spændende ideer ude i lokalmiljøerne. Vi vil arbejde for, at de 10 pct. bliver et minimum.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Fru Jytte Andersen, jeg synes også, det er meget kedeligt, hvis vi graver grøfter, især hvis det er unødvendigt. Men jeg har lige kigget på mine notater, og i første del af det, fru Jytte Andersen sagde, mener jeg, der blev udtrykt en frygt for, at friheden gik fløjten, når det blev lagt ud til de kommunale fællesskaber. Fru Jytte Andersen ryster på hovedet – jeg er glad for, at det ikke var så negativt ment. For jeg synes, det ville være meget kedeligt, hvis man som udgangspunkt siger, at det kan man overhovedet ikke forlignes med.

Men det korte af det lange er: Vi får jo mulighed for at nærme os hinanden under udvalgsarbejdet, og det er vi selvfølgelig meget parate til, men viljen til at indgå forlig har jo nogle gange vist sig ikke at være tilstrækkeligt. Der skal også nogle gange gøres en indsats, og man skal flytte sig, men det ser vi meget frem til.

Fru Ingerlise Koefoed taler om de 5 pct. Vi tror nu nok, at det er meget bredt, for så vidt jeg har kunnet følge debatten her, og også når jeg har været ude til møder, har jeg hørt SF'ere, hvis de sidder i den kommunale del af det politiske liv, udtrykke betænkelighed ved at skulle spare 10 pct. For det bliver det jo i virkeligheden. Der vil jo selvfølgelig ske det, at man trækker 10 pct. fra de bevillinger, man har på området. Så når jeg brugte ordet »vi«, tror jeg, det er meget, meget omfattende.

Men, fru Ingerlise Koefoed, hvad der er meget vigtigere, er, hvad fru Ingerlise Koefoed nu her i aften og mange andre gang på gang glemmer, nemlig at der sker også en kæmpefornyelse i de etablerede organisationer. For de af os, der følger det ganske tæt, ser jo, hvor mange kræfter man bruger på dette område i mange, mange sammenhænge, og jeg synes, vi glemmer at skønne på den store indsats, der her gøres. I hvert fald synes jeg for ofte, at man fra SF's side taler om, hvor mange midler der skal til, så vi i hvert fald nogle gange er i tvivl, om de overhovedet kan blive brugt og i hvert fald brugt for-

nuffigt, når man tænker på, hvor stort behovet er i den etablerede del, hvor vi jo har den store kreds af medlemmer.

Derfor tror jeg ikke, fru Ingerlise Koefoed skal se så ensidigt på det og kun tale om denne forsøgsvirksomhed, der kommer til at foregå uden for de etablerede foreninger.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal blot til fru Ingerlise Koefoed med hensyn til spørgsmålet om de 10 eller 5 pct. til det tværgående arbejde, projektarbejdet og initiativerne sige, at når vi var bekymrede over, at der skulle afsættes mindst 5 pct., så er det, fordi det for os måske kunne føre til tilskudstækning.

Det vil jeg gerne begrunde med, at når de organisationer, vi nu kalder de etablerede – jeg indrømmer, at nogle af dem har 100 år på bagen, og de yngste har vel sådan omkring 40 år på bagen – har kunnet eksistere så længe og har så bredt et tag i befolkningen, er det jo netop, fordi de har evnet at forny sig. Og hvorfor skal de nu til at søge en særlig pulje, når det drejer sig om de aktiviteter, de plejer at lave helt frivilligt? Hvorfor dog ikke blot lade dem forny sig og gøre ganske, som de plejer? De samarbejder jo også på kryds og tværs og på alle mulige leder. Det er vores betænkelighed; det er derfor, vi siger, at vi kunne frygte en tilskudstækning på dette område.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg synes også, det var en unødig mistæneliggørelse af velfungerende foreningers, etablerede foreningers evne til at forny sig, der kom til udtryk fra fru Ingerlise Koefoed.

Jeg havde meget sympati for den tilkendegivelse, som fru Eva Møller havde i sin ordførertale om, at dette emne dog var til diskussion.

Det, vi skal tænke på, synes jeg, er, at de penge, som skal tages til de tværgående aktiviteter, altså skal tages fra et andet sted, fra de velfungerende aktiviteter. Så jeg vil godt tilslutte mig fru Eva Møllers tilkendegivelse om en diskussion på dette felt.

Det, vi måske også kunne vælge, når vi nu skal kommunalisere – og det er stadig væk ikke negativt sagt – er måske at overveje, om ikke